

ĶĒNIŠĶĪGĀ MĪLESTĪBAS DZIESMA

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Dziesmu dziesma; 1Moz 2:7; 1kor 7:3–5; Jņ 17:3; 1Jņ 1:9; Rm 1:24–27; Gal 5:24.

ATMIŅAS PANTS:

“Liec mani kā zīmogu uz savas sirds, kā zīmogu uz sava pleca, jo stipra kā nāve ir mīla, grūta kā kops ir kaisle, tās liesmas kā uguns liesmas, Kunga varenās liesmas!” (Dz 8:6).

Viens no lielajiem dzīves posmiem ir stāšanās laulības attiecībās. Ne visi apprecas, bet tiem, kas apprecas, laulība nes līdzīgu īpašus izaicinājumus un arī īpašas svētības. Starp šīm svētībām ir brīnišķīgā seksualitātes dāvana. Kāda spēcīga mīlestības izpausme pareizā laikā un vietā var būt šī dāvana!

Pretēji populārajam viedoklim Bībele nav pret seksu. Tā ir pret nepareizu šīs cilvēkam dotās Radītāja brīnišķīgās dāvanas izmantošanu.

Sālamana Dziesmu dziesma, viena no mazākajām un, iespējams, arī vismazāk lasītajām Bībeles grāmatām, apraksta attiecības starp jaunu līgavu, Šulamīti, un viņas mīļoto, kas, kā tiek uzskatīts, ir pats ķēniņš Sālamans. Grāmata atklāj cilvēka intimitātes noslēpumus un mīlestības priekus laulībā. Lai gan Dziesmu dziesma bieži tiek aplūkota alegoriski kā simbols Dieva attiecībām ar Saviem ļaudīm vai Kristum un draudzei, tā pirmkārt ir dzeja par mīlestību, kas atrodama ļoti reālās cilvēku attiecībās starp vīrieti un sievieti.

Šajā nedēļā aplūkosim laulību, kā tā ir attēlota šajā Vecās Derības grāmatā.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 11. maijā.

Nedalāma dzīve

*Kā tu raksturotu Bībeles skatījumu uz cilvēka ķermeni, balstoties uz sekojošajiem pantiem?
1Moz 2:7; Ps 63:1; 84:2; 1kor 6:19, 20; 1tes 5:23.* _____

Dažas reliģijas atbalsta duālismu, filosofiju, kas uzskata cilvēka miesu par traucēkli gara dzīvei. Tas ir, ķermenis tiek uzskatīts par sliktu, bet "gars" tiek uzskatīts par labu. Tomēr Rakstos cilvēka ķermenis, tai skaitā tā seksuālā puse, tiek uzskatīta kā neatņemama būtības sastāvdaļa. Dzīve ir "miesa" un "gars" (sk. 1Moz 2:7). Dziesminieks atdod sevi visu kalpošanā Dievam (Ps 63:1, 84:2). Visam cilvēkam kopumā ir jātiek darītam svētam, nošķirtam svētam nolūkam, kā to Dievs ir paredzējis.

Dziesmu dziesmā ir atspoguļots pozitīvs skatījums uz cilvēka miesu seksuālo attiecību kontekstā. Kā šie panti atklāj šo attieksmi? Dz 1:2, 13; 2:6; 5:10–16; 7:1–9. _____

Šajos svētajos pantos cilvēka ķermenis tiek apbrīnots. Laulāto mīlestības fiziskais aspekts nav apkaunojums. Ir atklāti parādīts pilns emociju spektrs.

Daudzās kultūrās bieži vien pastāv spēcīgs tabu attiecībā pret seksu. Laulātajiem pāriem tāpēc bieži vien ir grūti veselīgā veidā runāt par savu intīmo dzīvi. Tāpat arī bērniem bieži vien ir atņemta iespēja uzzināt par seksualitāti kristīgā ģimenē, kur šo informāciju aizstāj ar dievišķām vērtībām. Bībeles atklātība seksualitātes jautājumā aicina Viņa ļaudis justies drošāk šajā jautājumā, lai pret šo svarīgo dzīves aspektu izturētos ar cieņu, jo tā ir tik liela dāvana no Radītāja.

Kā mēs varam pasargāt sevi no kultūras spēkiem vai moralizēšanas, kas vai nu padara seksualitāti par degradējošu dzīvniecisku kaislību, vai arī pārvērš to par kaut ko apkaunojošu, par ko nedrīkst runāt? Kā Bībele parāda mums, ka abas šīs galējības ir nepareizas?

Mīlestības dziesma

Apraksti dažādos mīlestības aspektus, kas atklāti Sālamana dziesmā! Dz 1:2, 13; 2:10–13, 16; 3:11; 4:1–7; 5:16; 6:6; 7:1–9; 8:6, 7.

Dziesmu dziesma parāda, kā draugi pavada kopā laiku, atklāti sarunājas un rūpējas cits par citu. Dziesmu dziesmā divi labi draugi kļūst par laulātajiem draugiem. Sieva saka: “Šis ir mans draugs” (Dz 5:16). Vārds “draugs” nozīmē draudzību un sabiedrību, neuzsverot partneru seksuālās attiecības. Laimīgs ir tas cilvēks, kura dzīvesdraugs ir mīļš draugs.

Visā dzejā intīmie komplimenti un mīlošie žesti norāda uz spēcīgu pievilcību, fizisku un emocionālu prieku, ko vīrietis un sieviete atrod viens otrā. Romantiskas mīlestības dabiskā intimitāte ir Radītāja dāvana, lai palīdzētu partneriem ciešāk savienoties laulībā. Ja partneri ir atvērti dievišķajam darbam viņu sirdīs, viņu cilvēciskā mīlestība tiek “attīrīta un šķīstīta, paaugstināta un padarīta cēlāka”. (Elena Vaita “Adventistu māja”, 99. lpp.)

Šie panti norāda arī uz cēlākajām domām par mīlestību. Kaut arī patiesa mīlestība cilvēka sirdij nav dabiska, tā ir Svētā Gara dāvana (Rm 5:5). Šāda mīlestība saista vīru un sievu ilgtspējīgā savienībā. Tā ir sevi ziedojoša mīlestība, kas tik ļoti ir nepieciešama vecāku un bērnu attiecībās, lai bērnos attīstītu uzticības jūtas. Tā ir sevi atdodoša mīlestība, kas saista ticīgos kopā Kristus miesā. Dziesmu dziesma aicina mūs padarīt šo mīlestību par aktīvu spēku attiecībās ar dzīvesdraugu.

Kā šāda veida intimitāte savā veidā atspoguļo to intimitāti, kāda mums var būt ar Dievu? Kādas paralēles mēs varam saskatīt (piemēram, kopā pavadīts laiks, pilnībā sevi atdot otram, utt.)? Kādas vēl paralēles šeit redzamas?

Mīlošas zināšanas

Daudzi Dziesmu dziesmā ir saskatījuši “atgriešanos Ēdenē”. Lai gan šeit aprakstītais pāris nav pirmais vīrietis un sieviete, dzeja atsauc atmiņā pirmo dārzu. Dieva plāns, lai viņi būtu “viena miesa” (1Moz 2:24, 25), ir attēlots izsmalcinātās metaforās un simbolos.

Kā Dziesmu dziesma attēlo nodošanos savstarpējām attiecībām laulātā pāra intīmajā dzīvē? Dz 4:7–5:1. Kas šeit līdzīgs Pāvila pamācībai 1kor 7:3–5? _____

Sālamans aicina viņu: “Nāc ar mani” (Dz 4:8). Viņa sieva atbild. Vēlāk viņa to aicina: “Lai mans mīļotais nāk savā dārzā un ēd saldus augļus!” (Dz 4:16). Viņš atbild (Dz 5:1). Raksti šeit māca, ka šajā intīmajā brīdī nevar būt nekādas piespiešanas vai manipulēšanas. Šajās attiecībās abi partneri ieiet brīvprātīgi un ar mīlestību. “Mans dārzs” ir “viņa dārzs”.

“Sālamans” un “Šulamīte” ir vārdi, kas ir atvasināti no ebreju “shalom” un nozīmē “miers” vai “pilnība”. Viņu apbrīna ir savstarpēja (Dz 4:1–5, 5:10–16). Uz līdzsvaru viņu attiecībās norāda pat poētiskais stils – rindiņas un panti ir sapāroti. Izteiciens “mīļais – man, un es – viņam”, kas norāda uz derību, atbalso Ēdenes valodu: “Šī ir kauls no mana kaula un miesa no manas miesas” (1Moz 2:23).

Kā laulības savienības apraksts ar vārdu “atzīt” bagātina mūsu izpratni par mūsu attiecībām ar Dievu? 1Moz 4:1, 25; 1Sam 1:19; Lk 1:34; Jņ 17:3; 1kor 8:3. _____

Bībele lieto vārdu “atzīt”, lai runātu par intīmu vīra un sievas savienību. Šajā mīlošajā “atziņā” visapslēptākie mūsu būtības iekšējie dziļumi tiek piedāvāti otram. Ne tikai divas miesas, bet arī divas sirdis savienojas “vienā miesā”. Vārds “atzīt” apraksta arī attiecības starp cilvēkiem un Dievu. Redzīgam kristietim unikālā un maigā laulības “atziņa” kopā ar sadraudzību, nodošanos un bezgalīgu prieku nodrošina dziļu ieskatu viscēlākajā un visvētākajā noslēpumā, kāds vien pastāv, un tā ir Kristus savienība ar draudzi.

Mīlestība īstajā laikā

Izlasi Dz 4:8–5:1. Dz 4:16 un 5:1 ir grāmatas centrs un apraksta tās kulmināciju, kad laulība starp Sālamānu un Šulamīti nonāk augstākajā svētlaimē.

Par ko Sālamāns runā šajos pantos? Dz 4:12, 16; 5:1; 8:8–10. _____

Dziesmu dziesmā mēs atrodam dažus no neapgāzamākajiem pierādījumiem tam, ka Dieva plāns ir, lai cilvēki līdz laulībām nedzīvo dzimumdzīvi. Viena no spēcīgākajām ir atsauksme uz Šulamītes bērnību, kad viņas brāļi domāja, vai viņa būs “mūris” vai “durvis” (Dz 8:8, 9). Citiem vārdiem, vai viņa paliks nevainīga līdz laulībām (mūris), vai arī viņai būs gadījuma rakstura attiecības (durvis). Kā pieaugusi sieviete viņa apstiprina, ka viņa ir saglabājusi nevainību un nāk pie sava vīra šķīsta: “Es esmu mūris” (Dz 8:10). Patiesībā viņš apliecina, ka viņa savā kāzu naktī ir jaunava, sakot, ka viņa ir “aizslēgts dārzs, .. aizslēgts avots, aizzieģelēta aka” (Dz 4:12). No savas pieredzes viņa var dot padomu savām draudzenēm, lai viņas sper soļus mīlestības un laulības virzienā ļoti piesardzīgi. Trīs reizes Dziesmu dziesmā Šulamīte uzrunā sieviešu grupu, atsaucoties uz viņām kā uz “Jeruzālemes meitām”, lai dotu padomu viņām nepamodināt mīlestības kaisli, līdz ir pienācis īstais laiks (Dz 2:7, 3:5, 8:4), tas ir, līdz viņas atrodas drošībā laulības derībā, tāpat kā viņa.

Otro reizi dzejā mīļotais aicina savu līgavu doties viņam līdzī (Dz 2:10, 4:8). Pirms kāzām viņa varēja nepieņemt viņa aicinājumu, bet tagad viņa ir tā, kas aicina viņu uz savu dārzu (Dz 4:16), un viņš priecīgi to pieņem (Dz 5:1). Viņu ne tikai piesaista viņas skaistums; viņa ir nolaupījusi vīrieša sirdi (Dz 4:9), viņš ir apreibis no viņas mīlestības (Dz 4:10), un viņš ir pārlaimīgs, ka tā pieder viņam un nevienam citam uz mūžīgiem laikiem: “Mana līgava, mana personīgā, tu esi dārzs, avots, kas visiem citiem aizslēgts” (Dz 4:12, CEV). Savienībā ar šo ideālo sievieti viņam liekas, ka viņš ir sasniedzis Apsolīto zemi: “Medus lāso tev lūpās, līgava, – piens un medus zem tavas mēles, un tavas drēbes smaržo kā Lebanona ciedri” (Dz 4:11).

Kāda laba vēsts šeit atrodama tiem, kas nožēlo savu nepareizo izvēli seksualitātes jautājumā? 1Jņ 1:9; salīdziniet ar Ps 103:12, Jes 55:7, Jņ 8:11. _____

Sargājot Radītāja dāvanu

Dievam bija īpašs nolūks, radot cilvēkus kā vīrieti un sievieti (1Moz 1:26–28). Kamēr katrs atspoguļo Viņa līdzību, pretēju dzimumu savienošānās “vienā miesā” laulībā īpašā veidā atspoguļo vienotību dievišķajā Trīsvienībā. Vienotība starp vīrieti un sievieti arī nodrošina jaunas dzīvības sākšanos, kas ir dievišķās līdzības izpausme cilvēkā.

Kāda ir Rakstu attieksme pret seksuālām darbībām, kas nav saskaņā ar Radītāja plānu?
3Moz 20:7–21, Rm 1:24–27, 1kor 6:9–20. _____

Raksti neatzīst neko, kas izmaina vai iznīcina Dieva līdzību cilvēkā. Neatļaujot noteiktas seksuālas darbības, Dievs vada Savus ļaudis pretī pareizajam seksualitātes nolūkam. Kad cilvēka pieredze tiek salīdzināta ar Dieva priekšrakstiem, dvēsele tiek pārliecināta par grēku.

Kāda vadība tiek nodrošināta kristiešiem saistībā ar viņu seksualitāti un ar citu kritušās pasaules iedzīvotāju seksualitāti? Rm 8:1–14; 1kor 6:15–20; 2kor 10:5; Gal 5:24; Kol 3:3–10; 1tes 5:23, 24. _____

Ticīgie gaida atbrīvošanu no grēka samaitātības, Kristum nākot otrreiz. Viņi gaida ticībā, uzskatot sevi par mirušiem grēkam, pateicoties Kristus nāvei pie krusta, un par dzīviem Viņā, pateicoties Viņa augšāmcelšanai. Pateicoties nepārtrauktām lūgšanām, modrībai un Gara spēkam, viņi izturas pret savu grēcīgo dabu kā pret krustā sistu un cenšas paklausīt Kristum savās domās. Viņi atzīst, ka Dievam pieder viņu miesa un seksualitāte, un viņi to izlieto saskaņā ar Viņa dievišķo plānu.

Dievs piedod tiem, kas nožēlo grēkus (1Jņ 1:9). Evaņģēlijs ļauj cilvēkiem, kas kādreiz iesaistījās grēcīgās seksuālās aktivitātēs, būt par daļu no ticīgo kopienas. Tāpēc, ka grēks ir izmainījis cilvēku seksualitāti tik lielā mērā, kāds varbūt nespēs piedzīvot pilnu atjaunošanu šajā cilvēka pieredzes aspektā. Daži, piemēram, var izvēlēties drīzāk dzīvi celibātā, nekā iesaistīties seksuālās attiecībās, kas ir aizliegtas Dieva Vārdā.

Kā mums kā draudzei vajadzētu izturēties, piemēram, pret homoseksuāļiem? Kā viņu pašu attieksmei pret savu seksuālo orientāciju vajadzētu ietekmēt mūsu attieksmi? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Laulība ir saņēmusi Kristus svētību, un tā ir jāuzskata par svētu. Patiesai reliģijai nevajadzētu darboties pretī Kunga plāniem. Dievs ir iepriekš nolēmis, ka vīriešiem un sievietēm vajadzētu savienoties svētā laulībā, lai izveidotu ģimenes, kas, kronētas ar godu, būtu simbols Debesu ģimenei. Publiskās kalpošanas sākumā Kristus deva Savu svētību tam, ko viņš bija svētījis Ēdenē. Tāpēc Viņš pasludināja visiem, ka neliēgs Savu klātbūtni kāzu gadījumā un ka laulība, ja tajā savienojas šķīstumā un svētumā, patiesībā un taisnībā, ir viena no vislielākajām svētībām, kāda jebkad var tikt dota cilvēces ģimenei.” (Elena Vaita “Daughters of God”, 180., 181. lpp.)

Kā atklāja Dziesmu dziesma, seksuāla mīlestība var būt brīnišķīga lieta laulībā. Bet ilgtspējīgas attiecības nevar būt balstītas vienkārši uz ārēju skaistumu un fiziskiem priekšiem. Mūsu miesa noveco un sabrūk, un nekāds uzturs, kustības vai plastiskā ķirurģija nespēs mums likt izskatīties mūžīgi jauniem. Sālamana un Šulamītes laulība ir uz visu mūžu, tās ir uzticības pilnas attiecības. Trīs reizes viņi apliecina, ka pieder viens otram (Dz 2:16, 6:3, 7:10). Pirmo reizi tas ir savstarpējas piederības apliecinājums (salīdzini ar Ef 5:21, 33). Otro reizi kārtība ir apgriezta, apstiprinot viņas pakļaušanos (arī Ef 5:22, 23). Trešajā reizē ir izteiktas vīra ilgas pēc sievas (Ef 5:24–32). Tāda mīlestība kā šī nevar tikt noslīcināta (Dz 8:7), tā ir kā zīmogs, ko nevar salauzt (Dz 8:6).

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kā to, ka Sālamans apraksta savu sievu kā ideālu (Dz 4:1–5, 6:8 un 7:1–9), var salīdzināt ar Ādama izteicienu, kad viņš pirmo reizi ieraudzīja levu? (1Moz 2:23). Kā vīriem tad vajadzētu izturēties pašiem pret savām sievām (Ef 5:28, 29)?

2. Daži Dziesmu dziesmas grāmatā saskata alegoriju attiecībām, kādas pastāv starp Dievu un Viņa ļaudīm vai starp Jēzu un Viņa draudzi. Lai gan ir jābūt piesardzīgiem, lai par daudz nesaskatītu visur alegorijas, kādas attiecību iezīmes starp šiem diviem cilvēkiem var salīdzināt ar mūsu attiecībām ar Dievu? Salīdzini arī ar Jes 54:4, 5; Jer 3:14; 2kor 11:2.

3. Izlasi Sak 31:26, Dz 5:16 un Sak 25:11. Kā ar vārdiem var sasist vai pacelt dzīvesdraugu, un kā var vājināt vai stiprināt laulības attiecības? Izmanto šos pantus tālākai ilustrācijai: Jk 1:26, 3:5–11.